

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 718/05
26.09.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Горана Чавлине и Бате Цветковића, чланова већа и саветника Небојше Павловића, записничара, у кривичном предмету оптужене АА, због кривичног дела разбојничке крађе из чл.167. став 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Чачку, изјављеној против пресуде Окружног суда у Чачку К.132/04 од 31.03.2005. године, у седници већа одржаној у смислу чл.375. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештених, оптужене АА, њеног браниоца, адвоката АБ и Републичког јавног тужиоца, дана 26.09.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Делимичним уважањем жалбе Окружног јавног тужиоца у Чачку, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ у погледу одлуке о кривичној санкцији, пресуда Окружног суда у Чачку К.132/04 од 31.03.2005. године, тако што Врховни суд оптуженој АА због кривичног дела разбојничке крађе из чл.167. став 1. КЗ РС, за које је оглашена кривом том пресудом, ИЗРИЧЕ условну осуду којом јој утврђује казну затвора у трајању од 11 - једанаест месеци и истовремено одређује да се та казна неће извршити уколико у року од 3 - три године не почини ново кривично дело и којом јој налаже да се подвргне лечењу на слободи од зависности психоактивних супстанци, тако да ова мера може трајати најдуже 2 - две године, с тим што ће се условна осуда опозвати, уколико се оптужена без оправданог разлога не подвргне лечењу или лечење самовољно напусти.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Чачку К.132/04 од 31.03.2005. године, оптужена АА оглашена је кривом због кривичног дела разбојничке крађе из чл.167. став 1. КЗ РС и за исто јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 10 - десет месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити под условом да у року од 2 - две године не учини ново кривично дело и уз услов да се оптужена подвргне обавезном лечењу зависности од психоактивних супстанци у трајању од 2 - две године, у установи отвореног типа. Сем тога, том пресудом је још одлучено да оптужена на име паушала плати износ од 2.000,00 динара а на име трошкова кривичног поступка износ од 50.000,00 динара.

Против означене пресуде Окружног суда у Чачку, жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Чачку, због битне повреде одредаба кривичног поступка, одлуке о кривичној санкцији и због мере безбедности, са предлогом да Врховни суд уважањем жалбе укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да пресуду преиначи тако што ће оптуженој АА за извршено кривично дело изрећи казну затвора у ефективном трајању.

Бранилац оптужене АА, адвокат АБ, је у изјављеном одговору на жалбу изнео, да је жалба Окружног јавног тужиоца у Чачку неоснована и да је као такву треба одбити. Бранилац је у жалби захтевао да заједно са оптуженом, у смислу чл.375. ЗКП, буде обавештен о седници већа.

Републички јавни тужилац је у поднеску Ктж.859/05 од 04.05.2005. године, предложио Врховном суду да уважи као основану жалбу Окружног јавног тужиоца у Чачку.

Пошто је поступљено у смислу чл.375. Законика о кривичном поступку, Врховни суд је одржао седницу

већа у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, оптужене АА и њеног браниоца, адвоката АБ, на којој седници је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао и у смислу чл.380. ЗКП, па је по оцени навода и предлога у изјављеној жалби, навода и предлога из одговора на жалбу и предлога Републичког јавног тужиоца из цитираног поднеска, нашао:

У првостепеном поступку нису учињене нити првостепена пресуда садржи оне битне повреде одредаба кривичног поступка а ни повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени, у смислу чл.380. ЗКП пази по службеној дужности.

Жалбени наводи Окружног јавног тужиоца у Чачку којим оспорава првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.368. став 1. тач.11. ЗКП, тако што указује да је изрека првостепене пресуде неразумљива и противречна разлозима, те да су и разлози пресуде противречни садржини исправа и записника са главног претреса, по оцени овога суда су неосновани, јер насупрот наводима у жалби, у побијаној пресуди дати су довољни и јасни разлози о одлучним чињеницама који нису противречни, а што је све у складу са садржином доказа изведених на главном претресу. Сем тога, с обзиром да је првостепена пресуда делимичним уважањем жалбе Окружног јавног тужиоца, преиначена у погледу одлуке о кривичној санкцији, отклоњене су и нејасноће из изреке побијане пресуде, на које је тужилац у жалби указао, износећи, да при изрицању условне осуде, налог и услов у вези лечења оптужене на слободи, нису дати у складу са законом.

По оцени овога суда основано се жалбом Окружног јавног тужиоца у Чачку оспорава првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији.

Ово зато јер правилно утврђеним околностима из чл.41. ОКЗ које су од значаја за изрицање кривичне санкције, првостепени суд није дао одговарајући значај када је оптуженој АА због извршеног кривичног дела разбојничке крађе из чл.167. став 1. КЗ РС изрекао условну осуду тако што јој је утврдио казну затвора у трајању од 10 - десет месеци и истовремено одредио да исту неће издржати под условом да у року од 2 - две године не учини ново кривично дело и уз услов да се оптужена подвргне обавезном лечењу од зависности од психоактивних супстанци у трајању од 2 - две године, у установи отвореног типа, а на шта основано указује тужилац у изјављеној жалби.

Стога је овај суд делимичним уважањем жалбе тужиоца, преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је оптуженој АА за извршено већ цитирано кривично дело из чл.167. став 1. КЗ РС изрекао условну осуду, којом јој је утврдио казну затвора у трајању од 11 - једанаест месеци и истовремено одредио да се та казна неће извршити уколико оптужена у року од три године не почини ново кривично дело и којом јој је наложио да се подвргне лечењу на слободи од зависности психоактивних супстанци, с тим што ће се условна осуда опозвати уколико се оптужена из оправданог разлога не подвргне лечењу или лечење самовољно напусти, налазећи да ће се овако изреченом условном осудом, која у себи садржи и налог за лечење оптужене на слободи, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из чл.5. став 2. ОКЗ, остварити сврха условне осуде из чл.51. истог закона.

Из изнетих разлога, а на основу чл.391. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Небојша Павловић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

вг